

for gældende retsplejeregler, uden for enhver regel, og det hensatte Norge i en tilstand, hvor man nærmest var i chok og skulle se på hele grundlaget for sin efterretningstjeneste.

Hvis hr. Holger K. Nielsen, der som en af de få har siddet mange år i Kontroludvalget, og jeg selv havde siddet inde med oplysninger om, at vi har en tjeneste, der har udviklet sig til at være en stat i staten, var der al mulig grund til at gå helt anderledes til værks; men det er jo ikke det indtryk, vi sidder tilbage med. Man kan sige, at set i bakspejlet er der sket ting, hvor efterretningstjenesten har ageret på et grundlag, man ikke ville have reageret på i dag, og som kan se lidt latterligt ud; men det er noget andet end at sige, at den har handlet ulovligt, og at vi har en efterretningstjeneste, der har været uden for enhver styring.

Vi tager sagen dybt alvorligt, og efter den redegørelse, vi har fået, har vi fremlagt et kommissorium for et udvalg, vi har nedsat. Dette udvalg, der består af en lang række uafhængige mennesker med en højesteretsdommer, direkte udpeget af Højesteret, som formand, skal gennemføre et kæmpearbejde og skal komme med de første svar på et spørgsmål, som er meget indviklet, allerede her ved årsskiftet. Vi tager altså det her dybt alvorligt, men det er bare lidt svært at få det til at fremstå klart, når mediestormen raser, at denne regering har sat sig i spidsen for arbejdet med at sikre en styrket demokratisk kontrol med vore efterretningstjenester og et helt nyt lovgrundlag for deres arbejde.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må lige sige til hr. Buksti især, men også til fru Elisabeth Arnold, at nu skal man altså ikke blive så fornærmede. Jeg var lidt kritisk over for det, jeg har hørt, også fra regeringens side, men det er da ikke udtryk for, at jeg ikke synes, at det er godt nok, at man tager fat på det her. Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg ikke synes, at det udvalg, man har nedsat, er et tilfredsstillende svar, når man ser på de ting, der er kommet frem.

Så til justitsministeren, der siger, at det har jo vist sig, at tilstanden ikke er som i Norge – jamen hvem ved det? Det er da ingen der ved noget om. Det er jo karakteristisk, at 1. april-redegørelsen ikke indeholder alt, og det er jo det, der er hele problemet. Ingen ved, om det ikke er som i Norge, det er sandheden. Jeg står

ikke her og påstår, at det er sådan, men jeg kan heller ikke påstå det modsatte. Jeg ved det simpelt hen ikke, det er fuldstændig lukket land for mig og for andre i dette Folketing.

Jeg kan sige, at jeg blev chokeret, og det gjorde andre også, over de ting, som er kommet frem. Fint nok! Men er det kun toppen af isbjergget? Er der flere ting under overfladen? Er det ikke rimeligt at få det hele frem? Vi skal have en debat under næste dagsordenspunkt om en uvildig redegørelse, men det blev sagt under valgkampen, at alle sten skal vendes, og de er ikke vendt. Derfor kan man ikke på det foreliggende grundlag påstå, at det ikke har fungeret som i Norge.

Til både hr. Buksti, til justitsministeren og til fru Elisabeth Arnold: Jo, det er da fint nok, vi kommer i gang, men de to centrale punkter har man ikke reageret positivt på, og hvad er det? Det er de ubegrænsede beføjelser til at undersøge alt og muligheden for, at vi kan komme til bunds i alt gennem kontrollen. Det kan jeg forstå regeringen ikke vil, men i modsat fald vil jeg godt have et svar.

Det andet punkt er offentlighed omkring, hvilke grupper der bliver registreret, som man i øvrigt har i Tyskland. Her kan man slå op og finde ud af, hvilke grupper der bliver registreret. Er det særlig radikalt? Jeg synes det ikke. Men på de to helt, helt væsentlige punkter har vi – sådan som jeg har opfattet det – fået nogle afvisende svar fra regeringen, men tager jeg fejl, bliver jeg glad. Jeg hører gerne et svar.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som hr. Holger K. Nielsen ved fra drøftelser direkte med mig, er det netop regeringens målsætning at fremme processen om den demokratiske kontrol, og det er baggrunden for, at det ikke er lagt direkte ind i kommissoriet, at udvalgets ansvar her og nu er at komme med et bidrag til at styrke den demokratiske kontrol. Det er regeringens målsætning, som jeg tilkendegav på et meget tidligt tidspunkt over for hr. Holger K. Nielsen – og det har jeg også gjort her i dag endnu en gang over for Folketinget – at regeringen allerede nu ønsker at forhandle den eksisterende kontrollov for 1988 med det formål at styrke den demokratiske kontrol, så der er ingen grund til pessimisme. Vi er indstillet på det allerede nu.

Jeg har også tidligere tilkendegivet over for Folketinget, at der for mig at se er flere spørgsmål, der må komme op i sådanne sammenhæ-